

Task-Based Learning to Promote English Speaking Ability of Grade 2 Students

Baiyor Boonpho

Rajabhat Maha Sarakham University

E-mail: story.baiyor@gmail.com

Chaiwat Supakworakul

Rajabhat Maha Sarakham University

E-mail: holy_tapaa@hotmail.com

Thanyaluck Khechornphak

Rajabhat Maha Sarakham University

E-mail: p.pbk13@gmail.com

Received	Reviewed	Revised	Accepted
27/06/2025	28/06/2025	04/07/2025	17/07/2025

Abstract

Background and Aims: English speaking is considered an essential skill at the international level. Many countries, including Thailand, have recognized its importance by incorporating English into the curriculum, starting with early childhood education. Although students have continuously studied English, many still struggle with using the language in real communication. Therefore, the researcher adopted a Task-Based Learning (TBL) approach to enhance students' English-speaking ability more effectively. The purpose of this research was to 1) study the effectiveness of task-based learning activities for 2nd grade students according to the 75/75 efficiency criterion, 2) compare the English speaking ability of Grade 2 students before and after learning through task-based learning management, and 3) study the satisfaction of Grade 2 students with the task-based learning activities.

Methodology: The sample group consisted of 15 Grade 2 students in the second semester of the academic year 2024 at Kham Riang Khiab Non Sabaeng Don Man School, Mahasarakham Province. The sample was obtained by using a cluster random sampling method. The research instruments were 1) task-based learning lesson plans,

2) assessment of English speaking ability, and 3) a student satisfaction questionnaire regarding Task-based learning activities. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, and a dependent t-test.

Results: 1) Task-based learning activities designed to promote English speaking ability had an efficiency value of 81.77/80.28, which was higher than the predetermined criteria, 2) the students who received task-based learning instruction demonstrated significantly higher English speaking ability after the learning, at the .05 level of statistical significance, and 3) the overall level of student satisfaction with the task-based learning activities was high. (\bar{X} = 2.71, $S.D.$ = 0.50).

Conclusion: Task-Based Learning effectively enhances the English speaking ability of Grade 2 students and can be suitably applied to develop learners at higher grade levels.

Keyword: Task-Based Learning Management; English Speaking Ability; Satisfaction

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ไบยอ บุญโพธิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: story.baiyor@gmail.com

ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: holy_tapaa@hotmail.com

ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: p.pbk13@gmail.com

Abstract

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การพูดภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่จำเป็นในระดับสากล ซึ่งหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยได้ให้ความสำคัญโดยบรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับปฐมวัยเป็นต้นมา แม้จะมีการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง แต่ผู้เรียนยังมีปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง ผู้วิจัยจึงนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มาใช้ในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน

ระเบียบวิธีวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขามเรียงชัยบอนิน แสบงดอนมัน จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน โดยได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน 2) แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการวิจัย: 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.77/80.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความ

พึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.71, $S.D.$ = 0.50)

สรุปผล: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ช่วยส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนระดับชั้นที่สูงขึ้นได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน; ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ; ความพึงพอใจ

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและไร้พรมแดน ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะภาษากลางที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งด้านการศึกษา การค้า และการลงทุน ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึงแม้ว่าภาษาต่างประเทศอื่นจะเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษาสากลที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ การมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเปรียบเสมือนประตูที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงกับโลกกว้าง และเข้าถึงประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างไร้ขีดจำกัด (อารจนา ปานกาญจน์ภาส, 2558) ดังนั้น ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนต้นจึงถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในอนาคต โดยเฉพาะในโลกที่เชื่อมโยงถึงกัน การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและกล้าแสดงออกตั้งแต่วัยเยาว์ จะช่วยสร้างความมั่นใจและเป็นรากฐานของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนของผู้เรียน สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ พูดโต้ตอบด้วยคำหรือประโยคสั้น ๆ เพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล รวมถึงสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในช่วงชั้นนี้จึงมุ่งเน้นการวางรากฐานด้านการสื่อสารอย่างเหมาะสมกับวัย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนในระดับประถมศึกษามีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อย กิจกรรมในชั้นเรียนจึงมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและส่งเสริมการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับวัยของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ในขณะเดียวกัน โรงเรียนхамเรียงเขียบโนนแสวงคอนมัน ซึ่งจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ยังประสบปัญหาในการ

ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจริง โดยจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหน่วย "Every Day" ปี 2566 แสดงถึงนักเรียนกว่า 60% ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้ประโยคพื้นฐาน เช่น ประโยคบอกเวลา "I go to school at..." หรือประโยคบอกกิจวัตร "I brush my teeth" ได้อย่างถูกต้อง และแสดงพฤติกรรมลังเลหรือขาดความมั่นใจในการพูด อีกทั้ง การใช้ภาษาแม่ในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องยังลดโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เรียนมีคลังคำศัพท์และความเข้าใจไวยากรณ์จำกัด รวมถึงออกเสียงไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับข้อเสนอของวันเฉลิม นะน่าน (2563) ที่ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการพูดอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงในห้องเรียน

ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน จึงได้รับความสนใจในฐานะแนวทางที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน โดยประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักของ Willis (1996) ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อมก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นตอนดำเนินงานตามภาระงาน (Task cycle) และขั้นศึกษาค้นคว้าทางภาษา (Language focus) ซึ่งช่วยส่งเสริมบทบาทของผู้เรียนและลดความกดดันในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ภายในขั้นตอนของ TBL โดยเฉพาะ ขั้นตอนดำเนินงานตามภาระงาน (Task cycle) ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกัน พูดคุย แก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Interaction Hypothesis ของ Long (1996) ที่ชี้ว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นได้ดีผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมาย โดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนได้เจอกับความไม่เข้าใจ (negotiation of meaning) และต้องพยายามอธิบาย หรือตอบโต้จนเกิดการเข้าใจร่วมกัน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา ดังนั้น การจัดการกิจกรรมภายใต้กรอบของ TBL จึงไม่เพียงเน้นการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นการสนับสนุนกลไกสำคัญของการเรียนรู้ภาษาที่สองในระดับทฤษฎีอีกด้วย

ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นแนวทางที่ตั้งอยู่บนรากฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นมาโดยเฉพาะ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ และช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ระหว่างก่อนและหลังเรียน
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

Canale และ Swain (1980) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

- 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic and Grammatical competence) หมายถึงความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกด และการออกเสียง

- 2) ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่างๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

- 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

- 4) ความสามารถในการใช้กลยุทธ์การสื่อสาร (Strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

พิศมัย กิ่งสกุล (2560) ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการพูดที่ใช้ในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกรออกมาเป็น

คำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยคเพื่อสื่อความหมายแล้วยังได้แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดอีกด้วย

รงค์เทพ ลิ้มมณ (2563) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการพูดนั้นเป็นการสื่อความหมายจากผู้พูดโดยใช้เสียงที่เปล่งออกมา ที่ต้องการจะบอกหรือเล่าถึงความคิด ความรู้สึก หรือประสบการณ์ของตนไปให้ผู้ฟังได้รับรู้ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ต้องการบอกความต้องการของตนเอง โดยการพูดทุกครั้ง ผู้พูดจะต้องมีจุดประสงค์

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจึงไม่ใช่เพียงการเปล่งเสียงหรือการพูดให้ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ มีความต่อเนื่องในการพูด และสามารถจัดการกับอุปสรรคในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดของ Canale และ Swain จึงเป็นกรอบทฤษฎีที่ช่วยอธิบายองค์ประกอบของการพูดอย่างรอบด้าน และเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาความสามารถการพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การวัดและประเมินความสามารถการพูด ของ Clark (1972) ประกอบไปด้วย 4 ด้านหลัก นำมาปรับให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ตามองค์ประกอบต่อไปนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 = ยังพูดไม่ได้และสนทนาโต้ตอบไม่ได้

ระดับที่ 2 = ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ออกเสียงเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 = ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว

ระดับที่ 4 = ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

2) คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 = ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 = ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ในสถานการณ์ได้

ระดับที่ 3 = สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 = ใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3) ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 = ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 = ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 = ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 = ไม่มีข้อผิดพลาดทางการใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา

4) ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 = มีการหยุดและคิดนาน ในการพูดประโยค

ระดับที่ 2 = พูดไม่ต่อเนื่อง แต่ค่อยๆ พูดใหม่ได้

ระดับที่ 3 = การพูดเป็นธรรมชาติ แต่ยังไม่คล่องแคล่ว

ระดับที่ 4 = การพูดเป็นธรรมชาติ ต่อเนื่อง และคล้ายกับเจ้าของภาษา

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน

เกียรติศักดิ์ เสสสุวรรณ (2556) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) ไว้ว่า การเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาแล้วจะได้รับมอบหมายงานให้ปฏิบัติ นักเรียนจะต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญา เช่น การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์ญาณเพื่อจัดกระทำข้อมูลที่กำหนด มีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แล้วสร้างผลงานการปฏิบัติตามกระบวนการเรียน และชนิดของงาน ให้เสร็จสมบูรณ์

ชนกกานต์ ยาทิพย์ (2566) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนผู้ผ่านการทำกิจกรรมหรือภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำภาระงาน ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานโดยผ่านกระบวนการทางความคิด การเรียงลำดับ การแก้ปัญหา และเพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา มีขั้นตอนที่ชัดเจนในภาระงานผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้

การจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) ยังสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งอยู่ในวัยที่เรียนรู้ได้ดีผ่านการลงมือปฏิบัติจริง การใช้ภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจนและมีบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การนำ TBL มาใช้กับผู้เรียนวัยนี้ยังมีข้อควรพิจารณา เช่น ความจำกัดด้านสมาธิของผู้เรียน การออกแบบภาระงานไม่ควรซับซ้อนเกินไป และการบริหารจัดการชั้นเรียนให้รองรับกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์ จึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องให้ความสำคัญควบคู่กันไป เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและตรงกับพัฒนาการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ของ Willis (1996) มาปรับใช้ในการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) คือ ครูผู้สอนกำหนดภาระงาน กำหนดความมุ่งหมายของภาระงาน เตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดยการแนะนำบทเรียนรูปแบบ ความมุ่งหมายของภาระงานต่างๆ และความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน

2) ขั้นตอนดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอน การปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอนดังนี้

2.1) ภาระงาน (Task) ผู้เรียนมีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตาม

ที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดี่ยว จับคู่ และกลุ่ม

2.2) วางแผน (Planning) ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือ หากมีความติดขัดทางการใช้ภาษา

2.3) ชั้นรายงาน (Report) ผู้เรียนสรุปและรายงานผลจากภาระงานที่ปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้นๆ

3) ชั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus) ผู้เรียนจะสามารถ ประเมินผล การปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบผลจากการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอนดังนี้

3.1) ชั้นวิเคราะห์ (Analysis) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติ ภาระงานของ ตนเอง และสามารถสร้างคำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้ในการสื่อสารความหมายจากการ ปฏิบัติภาระงาน

3.2) ชั้นปฏิบัติ (Practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบ โครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียน

แสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นฐาน ช่วยส่งเสริมความสามารถการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเป็นระบบผ่านกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน โดยในแต่ละขั้นตอนของ กระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการพูดอย่างครบถ้วน ในขั้น Pre-task ผู้เรียนจะได้รับคำศัพท์ รูปประโยค และแนวทางการใช้ภาษา ซึ่งช่วยวางรากฐานด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการออกเสียง ชั้น Task Cycle ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาที่ได้เรียนมาใช้จริงผ่านการทำงานเป็นคู่ กลุ่มหรือเดี่ยว ส่งผลให้เกิดการฝึกฝนความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการสื่อสาร ส่วนขั้น Language Focus ครูจะสะท้อนข้อผิดพลาดและเสริมความรู้ด้านไวยากรณ์และการออกเสียงเพิ่มเติม ซึ่งช่วยพัฒนา ความถูกต้องของภาษาได้อย่างเหมาะสม

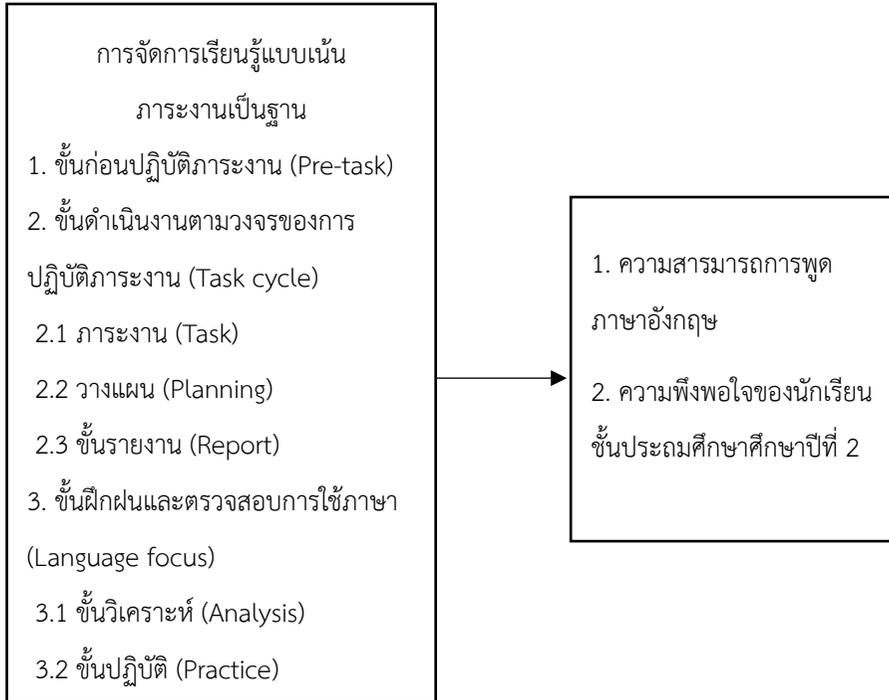
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นฐานในการพัฒนาความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับทักษะการสื่อสารของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการสร้าง ความสนุกสนานในการเรียนรู้อีกด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเขวาใหญ่ขามเรียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วย 10 โรงเรียน จำนวน 78 คน ซึ่งมีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนก่อนหน้า และข้อมูลจากครูผู้สอน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขามเรียงเขียบโนนแสวงคอนมัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวนนักเรียน 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้สุ่มโรงเรียน 1 แห่งจากประชากรทั้ง 10 โรงเรียนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเขวาใหญ่

ขามเรียง แล้วจึงใช้ห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Every Day จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยอิงจากแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) และทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้แผนครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสอนภาษาอังกฤษและครูผู้มีความรู้ในระดับประถมศึกษา เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ซึ่งได้ค่าความเหมาะสมเฉลี่ยระหว่าง 4.87 – 4.92 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปใช้สอนได้ทุกแผน

2.2 แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการประเมินภาคปฏิบัติในรูปแบบการพูด (Oral Test) จำนวน 12 ข้อ โดยให้นักเรียนสุ่มจับฉลากเลือกตอบจำนวน 2 หัวข้อจากทั้งหมด 12 หัวข้อ โดยตอบคำถามผ่านการพูดคุยกับครูผู้สอน เครื่องมือดังกล่าวมีองค์ประกอบการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ ความถูกต้องของการออกเสียง โครงสร้างทางภาษา และความคล่องแคล่วในการพูด การให้คะแนนใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริก (Scoring Rubric) แบ่งออกเป็น 3 ระดับในแต่ละด้าน ทำการประเมินจำนวน 2 ข้อ รวมคะแนนเต็มทั้งสิ้น 24 คะแนน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่าแบบประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) อยู่ในช่วง 0.80 – 1.00 แสดงถึงความสอดคล้องของเนื้อหาที่วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ได้มีการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2553) โดยให้ผู้ประเมิน 2 คนทำการประเมินนักเรียนอย่างอิสระจากกัน แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณค่าความเชื่อมั่น พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงว่าแบบประเมินมีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ในการประเมินความสามารถการพูดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย (Boone & Boone, 2012) จำนวน 10 ข้อ จากการหาคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) (ไพศาล วรคำ, 2565) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียน โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจแนวทางการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น พร้อมทั้งอธิบายข้อตกลงในการเรียนรู้ร่วมกัน

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ข้อ ผู้วิจัยชี้แจงว่าผู้เรียนทดสอบแบบเดี่ยว โดยแต่ละคนจะได้จับฉลากเลือก 2 หัวข้อ ใน 12 ตัวเลือก ซึ่งมีผู้วิจัยและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นคณะกรรมการประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษในการทดสอบ

3.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยระหว่างการเรียนรู้ในแต่ละแผน มีการเก็บคะแนนระหว่างเรียนจากแบบทดสอบประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ แบบทดสอบข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างภาษา และแบบประเมินการพูดจำนวน 1 หัวข้อ คะแนนเต็ม 12 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปกรอกครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ ความถูกต้องของการออกเสียง โครงสร้างภาษา และความคล่องแคล่ว รวมคะแนนเต็มในแต่ละแผนเท่ากับ 22 คะแนน

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ (แบบประเมินชุดเดียวกับแบบประเมินก่อนเรียน) โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง

3.5 ดำเนินการวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ชุด

3.6 นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ โดยการคำนวณอัตราส่วนระหว่างค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_1 / E_2)

4.2 วิเคราะห์ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S. D.$) และ เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

4.3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S. D.$) ของคะแนนระดับความพึงพอใจ แล้วแปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผลที่กำหนด

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75, 2) เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{X}	$S. D.$	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	15	132	1619	107.93	12.83	81.77
หลังเรียน	15	24	289	19.27	2.58	80.28

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1 / E_2) เท่ากับ 81.77 / 80.28

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนระหว่างเรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน จำนวน 6 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 107.93 จากคะแนนทั้งหมด 132 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.83 คิดเป็นร้อยละ 81.77 และคะแนนการทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ได้ค่าเฉลี่ย 19.27 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.58 คิดเป็นร้อยละ 80.28 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.77/80.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ในการประเมินผลระหว่างเรียนดำเนินการตลอดระยะเวลาการจัดกิจกรรม จำนวน 6 แผน ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยในแต่ละแผนมีการเก็บคะแนนจากกิจกรรมภาระงานที่ออกแบบให้สอดคล้องกับขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ได้แก่ ขั้นเตรียมก่อนภาระงาน (Pre-task), ขั้นดำเนินงานตามวงจรของภาระงาน (Task Cycle) และขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) การประเมินประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ แบบทดสอบข้อากกลุ่มคำศัพท์และโครงสร้างภาษา จำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน และแบบประเมินการพูดตามเกณฑ์รูบริก 1 หัวข้อ คะแนนเต็ม 12 คะแนน รวมคะแนนเต็มต่อแผนเท่ากับ 22 คะแนน คิดเป็นคะแนนรวมทั้งสิ้น 132 คะแนนตลอด 6 แผน โดยเกณฑ์การประเมินการพูดครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ ความถูกต้องของการออกเสียง โครงสร้างทางภาษา และความคล่องแคล่วในการพูด

สำหรับการวัดผลหลังเรียน ใช้แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษจากเรื่องที่เรียนในภาระงาน จำนวน 12 ข้อคำถาม ให้นักเรียนสุ่มเลือกตอบ 2 ข้อ โดยภาระงานดังกล่าวออกแบบให้สะท้อนสถานการณ์ใกล้เคียงจริงที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีคะแนนเต็ม 24 คะแนน และประเมินด้วยเกณฑ์เดียวกันกับการประเมินระหว่างเรียน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินในภาพรวมแล้ว จะเห็นว่าค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นคือ 81.77/80.28 สะท้อนให้เห็นถึงความสอดคล้องของกระบวนการเรียนรู้กับหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน โดยเฉพาะคะแนนระหว่างเรียนที่อยู่ในระดับสูง อาจสะท้อนถึงความสำเร็จของกิจกรรมในช่วง Pre-task และ Task Cycle ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกัน และการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ที่มีความหมาย ขณะที่คะแนนหลังเรียนที่สูงก็บ่งชี้ถึงผลสำเร็จของขั้นตอน Language Focus ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถประมวลผลและนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	\bar{X}	<i>S.D.</i>	\bar{D}	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>P</i>
ก่อนเรียน	15	24	10.33	1.99	8.93	33.72	14	< 0.001
หลังเรียน	15	24	19.27	2.58				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.33 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 19.27 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสามารถกล่าวได้ว่าความก้าวหน้าในด้านความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นผลมาจากการออกแบบภาระงานที่เหมาะสมตามแนวทางของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เช่น การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารกับเพื่อน การทำงานกลุ่ม และการมีส่วนร่วมในสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในบริบทจริง สิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงภายในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	\bar{X}	S. D.	ระดับความพึงพอใจ
1. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ	2.93	0.25	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น	2.73	0.44	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น	2.60	0.61	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	2.80	0.40	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น	2.80	0.40	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการถาม-ตอบภาษาอังกฤษ	2.73	0.44	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นทีม	2.67	0.60	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.53	0.72	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S. D.	ระดับความพึงพอใจ
9. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	2.73	0.57	มาก
10. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.60	0.61	มาก
เฉลี่ยรวม	2.71	0.50	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.71, $S. D.$ = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดเรียงลำดับดังนี้ กิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 2.93, $S. D.$ = 0.25) รองลงมาเป็นกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และกิจกรรมช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น (\bar{X} = 2.80, $S. D.$ = 0.40) ซึ่งได้คะแนนเท่ากัน ผลลัพธ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงจุดแข็งของแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดบ่งชี้ว่านักเรียนรู้สึกว่าตนเองมีโอกาสได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของแนวคิด ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาโดยอาศัยการปฏิบัติจริงมากกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำ

นอกจากนี้ ยังพบว่ารายการ “กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน” มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงที่สุด ($S. D.$ = 0.72) เมื่อเทียบกับรายการอื่น แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนในข้อนี้มีความหลากหลาย บางส่วนอาจรู้สึกที่สามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนไปใช้ได้จริง ขณะที่อีกบางส่วนอาจยังไม่แน่ใจหรือไม่เคยมีโอกาสนำไปใช้ เหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่ยังคงเกิดขึ้นภายในห้องเรียน นักเรียนจึงยังไม่มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษนอกบริบทของชั้นเรียน อีกทั้งภาษาอังกฤษอาจยังไม่ใช่ภาษาที่เด็กได้พบเจอหรือใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การรับรู้ต่อข้อนี้แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม การแปลผลข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น จำเป็นต้องพิจารณาข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากผู้เรียนในวัยนี้อาจยังมีความสามารถในการประเมินหรือไตร่ตรองประสิทธิภาพการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างแม่นยำเสมอไป ผลลัพธ์ที่แสดงระดับความพึงพอใจสูงอาจสะท้อนถึงความรู้สึกสนุกสนานหรือความสุขจากการร่วม

กิจกรรมกับเพื่อนมากกว่าการรับรู้ถึงพัฒนาการทางภาษาของตนเองอย่างแท้จริง การตระหนักถึงข้อจำกัดนี้จะช่วยเพิ่มความรอบคอบในการตีความผลและเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.77/80.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาทั้งในด้านเนื้อหา วิธีการเรียนรู้ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกฝนผ่านการปฏิบัติจริงในรูปแบบกิจกรรมเดี่ยว คู่ และกลุ่ม ซึ่งช่วยส่งเสริมความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติในบริบทใกล้ตัว กิจกรรมยังได้รับการออกแบบตามกรอบแนวคิดของ Willis (1996) ที่แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก โดยแต่ละขั้นตอนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น ดังนี้ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของภาระงานและแนะนำบริบทของบทเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างกรอบความเข้าใจ ซึ่งเหมาะกับผู้เรียนระดับต้นที่ต้องการแนวทางที่ชัดเจนก่อนลงมือปฏิบัติ 2) ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ผู้เรียนทำภาระงานในรูปแบบเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม ฝึกวางแผนการใช้ภาษา และรายงานผลต่อเพื่อนร่วมชั้น ขั้นตอนนี้เน้นการใช้ภาษาจริงในบริบทสื่อสาร ช่วยพัฒนาทักษะการคิด การพูด และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และ 3) ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) ผู้เรียนสะท้อนผลการเรียนรู้ ตรวจสอบการใช้ภาษาของตน และฝึกฝนคำ วลี หรือโครงสร้างที่จำเป็นต่อการสื่อสาร ซึ่งช่วยตอกย้ำความเข้าใจและพัฒนาทักษะภาษาอย่างยั่งยืน จะเห็นได้ว่าการออกแบบกิจกรรมตามกรอบของ Willis (1996) นี้ไม่เพียงมุ่งเน้นความน่าสนใจของเนื้อหา แต่ยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่ต้องการกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม ฝึกปฏิบัติจริง และสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษให้ยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิดของ สรวง ศรีแก้วทุม (2557) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาผ่านภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ได้สนุกกับการเรียนรู้เพราะมีบทบาทในการสร้างผลงานของตนเอง เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกความรับผิดชอบ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงงานวิจัยของ พิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ และกอบสุข คงมนัส (2566) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.26/80.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ที่ส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ทั้งในลักษณะรายบุคคล รายคู่ กลุ่มย่อย หรือทั้งชั้นเรียน ตามความเหมาะสมของกิจกรรม ซึ่งมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะของกิจกรรมที่มีความน่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการโต้ตอบกับเพื่อน และได้ใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่นักเรียนคุ้นเคย เช่น การพูดถึงกิจวัตรประจำวันในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้โดยตรง ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ชนกันท์ เกตุดี (2565) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ลดความเขินอาย เพิ่มความมั่นใจ และเกิดความสุขสนานในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคมและสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการพูดในห้องเรียนได้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stephen Krashen (1982) เรื่อง ตัวกรองทางอารมณ์ (Affective Filter) ที่ชี้ว่าเมื่อผู้เรียนมีความกังวลต่ำ จะสามารถเปิดรับข้อมูลทางภาษาได้ดีขึ้น เหมาะกับการที่กิจกรรมในงานวิจัยนี้เน้นบรรยากาศที่เป็นมิตรและการสื่อสารที่ไม่ตัดสินผิดถูก ขณะเดียวกันการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบยังสามารถเชื่อมโยงไปถึงแนวคิดผลผลิตที่ผู้เรียนเข้าใจได้ของ Merrill Swain (1985) ที่ระบุว่า การที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ผลิตหรือใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงช่องว่างทางความรู้ของตนเอง และพยายามพัฒนาการใช้ภาษาให้ถูกต้องและซับซ้อน นอกจากนี้ งานวิจัยของ กฤติกา กระจิวมา (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาผ่านสถานการณ์จริงในกระบวนการเรียนรู้

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.71, $S.D.$ = 0.50) ทั้งนี้ เนื่องจากแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับความสนใจและพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษา โดยผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ผ่านภาระงานที่มีความหมายและมีเป้าหมายชัดเจน ส่งผลให้เกิดความสนุกสนานและแรงจูงใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ ภาระงานที่หลากหลายและมีการลำดับจากง่ายไปยาก ยังมีส่วนช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษา โดยเฉพาะทักษะการพูด อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ฝึกการสื่อสารและพัฒนาทักษะทางสังคมควบคู่กับภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว สอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐพงษ์ ธาณีกุล (2567) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีศักยภาพสูงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไม่เพียงแค่นั้นเชิงความรู้ แต่ยังรวมถึงด้านทักษะปฏิบัติ ความกล้าแสดงออก และเจตคติเชิงบวกต่อภาษา การใช้ภาระงานที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยผลที่ได้จากการวิจัยเป็นรายชื่อพบว่าคะแนนความพึงพอใจที่มากที่สุดคือ กิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.93, S. D. = 0.25$) รองลงมาเป็นกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และกิจกรรมช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 2.80, S. D. = 0.40$) ซึ่งมีคะแนนเท่ากัน การที่กิจกรรมฝึกพูดภาษาอังกฤษได้รับความพึงพอใจสูงสุด สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ที่มักขาดโอกาสในการใช้ภาษาจริงในห้องเรียน โดยเฉพาะในบริบทการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นการจำคำศัพท์หรือกฎไวยากรณ์มากกว่าการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจึงตอบโจทย์นี้ได้โดยตรงจุด ด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจริงในหลากหลายรูปแบบ ทั้งการทำงานรายคู่ กลุ่ม และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งนภา จิตตสินนา (2562) เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทของสถานการณ์จริง อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานควรอธิบายขั้นตอนกิจกรรมให้ชัดเจนให้นักเรียนเข้าใจ และแจ้งภาระงานล่วงหน้าให้นักเรียนทราบล่วงหน้า นักเรียนจะได้เตรียมคำศัพท์และเนื้อหาได้ตรงกับกิจกรรมที่ต้องทำ

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยแบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ครูผู้สอนสามารถปรับเวลาได้ตามความเหมาะสมของชั้นเรียน แต่ควรกำหนดเวลาการทำภาระงานให้ชัดเจน หากไม่มีการกำหนดเวลา อาจทำให้นักเรียนทำภาระงานไม่ทันตามที่วางไว้

1.3 การปรับเกณฑ์การประเมิน ควรปรับเกณฑ์การประเมินให้เหมาะสมกับวัยประเมิน โดยลดจำนวนด้านให้เหลือเพียงด้านสำคัญ เช่น การสื่อความหมายและความมั่นใจ ใช้ภาษาที่เป็นบวก เข้าใจง่าย และหลีกเลี่ยงเกณฑ์ที่ไม่สะท้อนพัฒนาการ เช่น “ยังพูดไม่ได้” เพื่อให้วัดผลได้ตรงและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนได้จริง

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน ร่วมกับวิธีการอื่นๆ เช่น การสอนใช้สื่อดิจิทัล เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของแต่ละวิธีในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน

2.2 ควรเลือกหัวข้อที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและมาจากการสำรวจความต้องการของนักเรียน เนื่องจากการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อจะช่วยส่งเสริมความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดจากการใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เพื่อวิเคราะห์ถึงตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจในการพูด, การทำงานร่วมกัน, และการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. นนทบุรี: ไทยร่มเกล้า

กฤติกา กระจิวงษา. (2561). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ เรื่อง My House เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เกียรติศักดิ์ เสสสุวรรณ. (2556). *การพัฒนาโมเดลสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งเสริมจิตสาธารณะในการเรียนแบบภาระงานเป็นฐานสำหรับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชนกนันทน์ ยาทิพย์. (2566). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกลยุทธ์การเรียนรู้ คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนกนันทน์ เกตุต. (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ณัฐพงษ์ ธาณีกุล (2567). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2553.

- พิศมัย กิ่งสกุล. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การค้นคว้าอิสระ (การศึกษา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ, และกอบสุข คงมนัส. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับ การเรียนรู้แบบพอดี้คำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *เสถียรวิทย์ปริทัศน์*, 3(3), 57-70. สืบค้นจาก <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/stw/article/view/689>.
- ไพศาล วรคำ. (2556). *การวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราช ภัฏมหาสารคาม.
- รงค์เทพ ลิ้มมณี. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมเพื่อการเรียนรู้สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รุ่งนภา จิตตสินนา. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร: กรุงเทพฯ.
- ภัทรภร บุญศรี. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการ สนทนาภาษาอังกฤษ*. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วันเฉลิม นະน่าน. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อยกระดับความสามารถทางการฟัง ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย VPL-PA Model. *วารสารวิชาการ*, 23(4), 15-23.
- สรวง ศรีแก้วทุม. (2557). *Task Based Learning (TBL): การจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ผลงาน*. เข้าถึงจาก <https://www.gotoknow.org/posts/480564>
- อาร์จนา ปานกาญจน์ภาส. (2558). *ภาษาอังกฤษ ภาษาสากลของโลก*. เข้าถึงจาก <http://www.forbesthailand.com/commentaries-detail.php?did=351>
- Boone, H. N., & Boone, D. A. (2012). Analyzing Likert Data. *Journal of Extension*, 50(2).
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.

- Long, M. H. (1996). The role of the linguistic environment in second language acquisition. In W. C. Ritchie, & T. K. Bhatia (Eds.), Handbook of second language acquisition (pp. 413-468). New York: Academic Press.
- Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass, & C. Madden (Eds.), Input in second language acquisition (pp. 235-253). Rowley, MA: Newbury House.
- Willis, J. (1996). A framework for task-based learning. Edinburgh: Longman.